

1926-ban születtem Budapesten pontosabban: Budán. A betűvetés tudományát a régi Tabán kedves Fehérsas téri iskolájában sajátítottam el, de egész életemet végigkísérő szívbajom miatt, az első osztály befejezésétől kezdődően csak III. gimnáziumban járhattam ismét iskolába. A közbeeső osztályokat magántanulóként végeztem Édesanyám egyetlen tanítványaként, s így kerültem a Szilágyi Erzsébet leánygimnáziumba.

A történelem iránti lelkes érdeklődésem ugyancsak kitartó kísérőm. Ezt nyilván táplálta a környezet, melyben felnőttem, s két nagyszerű tanár, tudós: a gimnáziumban dr. Gróza Margit, az Eötvös Lóránt Tudományegyetemen Kosáry Domokos, aki döntően járult hozzá, hogy a reformkor, az 1848/49-es forradalom és szabadságharc került szívemhez nagyon közel.

Tanári pályámat, melynek háttérét a „problematikus” 1950-1970-es évek képezték, megszakítás nélkül a budapesti Kossuth Zsuzsa Gimnáziumban, melyhez később szakközépiskola is társult éltem, s itt boldog évtizedek jutottak számomra tanártársaim, tanítványaim jóvoltából; s azért, mert azzal foglalkoztam, amit nagyon szerettem: történelmet tanítottam...

Köszönet érte.

Rabati Magda